

Mellandagar – en liten jultanke av Janne Jonsson

Ifrån radion spelades som vanligt vid den här tiden på året ljuv julmusik i alla dess former. I barnrummet lekte de båda syskonen med sina gamla slitna leksaker, precis som de gjort så många gånger förr.

- Tänk sa Sara. Nu är det bara två dagar kvar.

Sara var nio år, två år äldre än sin lillebror Per.

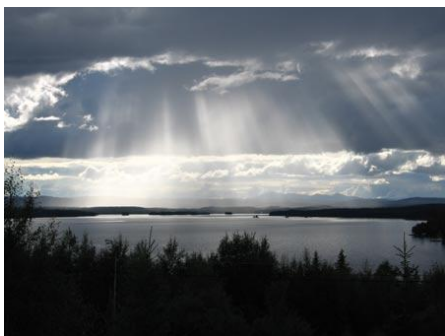
- Två dagar fyllde Per i, bara två dagar.

Just nu hördes den vackra jul, jul strålande jul. Det tindrade i de båda syskonens ögon, på samma sätt som det just nu tindrade i tusentals andra små barnaögon runtom i Sverige.

Visst hade Sara och Per samma förväntan som alla andra barn jul, jul strålande jul.

Mamma Lena smög fram till barnens rum och iakttog dem in tysthet, som mammor alltid

gjort. Hon såg deras förväntansfulla ansikten. Det var naturligtvis det vackraste hon kunde se, ändå fanns den där smärtan i bröstet som inte borde finnas. Två dagar kvar tänkte hon för sig själv, bara två dagar kvar. Lena gick tillbaka till köket och fortsatte med att laga till lite mat. Hon kunde inte låta bli att tänka på hur det varit för drygt två år sedan, innan Sven omkommit i en olycka. Sven hade som vanligt bara ”kört en sväng med gänget”, som han sa. Sven hade som många andra ”halvgamla” skaffat sig en motorcykel. Lena visste att Sven alltid

körde försiktigt och hon var särskilt lugn då han åkte med de andra i mc-föreningen. Han sa alltid att han aldrig skulle chansa på något utan alltid tänka på henne, barnen och säkerheten. Ändå så skedde det ofattbara. När han åkte hem glad och nöjd från en tur med de övriga i föreningen så träffade han på den enda person han inte skulle träffa på. En drogpåverkad yngling styrde plötsligt sin lånade bil över på fel sida och Sven hade inte en chans. Han frontalkrockade och enligt läkarna dog han omedelbart.

Tänk så mycket annorlunda det kunde ha varit om Sven inte hade åkt ut denna onsdag. Men han hade ju gjort det så många gånger och Lena tänkte på hur mycket han hade älskat sin hoj och dessa små turer. Hon tänkte också på hur försiktig Han hade varit, men vad hjälpte det. Livet tog slut för Sven och livet tog en helt annan väg för de som Sven hade älskat mest av allt. Lena återkom till nuet när hon hörde jul, jul strålande jul, tona ut i radion och tänkte på att två dagar kvar då när Sven levde, var något helt annat än två dagar kvar nu.

Klockan hade hunnit bli tre på eftermiddagen och TV:n som stod på förkunnade att nu var det dags för Kalle Anka och hans vänner att önska alla en god jul. Det kändes naturligtvis underligt då att det ändå var två dagar kvar. Sara och Per bänkade sig framför TV:n och lystern i deras ögon var likadan som hos alla andra barn när klockan var tre på julaftonens eftermiddag. Sara kom ändå ihåg att för lite mer än två år sedan var detta den stora dagen och inte två dagar kvar. Hon tänkte på och saknade pappa när han som vanligt ropade in alla till TV:n när det var dags för Kalle Anka.

Två dagar kvar tänkte Lena som, för ett par år sedan blivit både ensamstående mamma och arbetslös på nästan samma dag. Om två dagar kom mellandagarna med sina reor, då även en ensamstående fattig mamma kunde köpa billiga klappar till sina barn, deras "julafton" kom då. Julafton för denna lilla familj var utbytt mot en mellandag, alla förstod varför och kunde därför vänta. Ur radion i köket strömmade återigen "jul, jul strålande jul" och samtidigt önskade Benjamin Syrsa alla en God Jul 2011.

God Jul 2011 och kör försiktig 2012